Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 2 (942) * miercuri 8 ianuarie 1964 * 8 pag. 30 bani

La drum cu vacanța

In acest număr, dragi cititori, inaugurăm noua rubrică «Școala noastră sportivă». *Citiți amănunte în pagina 7-a*

Pe Valea Prahovei

Intr-o dimineață, sună telefonul de la redacție

Alo! Cine întreabă? A, chiar Vacanța!? Da, la telefon redacția „Scînteii pionierului"! Interesant, foarte interesant! pleci la drum pe Valea Prahovei și ne inviți și pe noi? Vrei să facem și fotografii... Bine, dragă Vacanță! Venim, venim negreșit...

Și așa, împreună cu fotoreporterul am plecat, împreună cu Vacanța la drum.

Cine sînt polisportivii?

Prima întîlnire cu Valea Prahovei: la Sinaia. Incercăm la cabane, dar nu găsim pe nimeni acasă.

— Veniți după mine, spune Vacanța.

Peste cîteva minute de mers se deschide în fața ochilor pîrtia. Ce de copii și larmă! Sute de sănii și schiuri. Unii cad, apoi se ridică. Intr-un colț se încinge o adevărată bătaie cu zăpadă.

Dar iată și cîțiva copii care învață, sub îndrumarea tovarășului profesor, tainele schiului.

— Sînt „polisportivii" — ne spune cineva.

Puțin nedumeriți, ne apropiem de ei. Acum înțeleg și eu. Polisportivii nu sînt alții decît componenții echipei de

„Ce zi frumoasă e azi, tocmai bună pentru schi!"

Cu săniuța pe Clăbucetul Predealului.

Din Sinaia spre Cota 1400.

gimnastică a Școlii de 8 ani nr. 169 cîștigători ai „Cupei orașului București" la gimnastică. Printre ei: Ciobanu Mircea, Cecan Dorin, Strat Alexandru...

— Vedeți, nu s-au mulțumit numai cu gimnastică, ne explică Vacanța. Acum vor să schieze, iar pentru primăvară se pregătesc, împreună cu fetele, pentru „Tetratlonul prieteniei" la atletism.

Copiii dau din cap. După cum se vede, Vacanța este bine informată.

Insemnări dintr-un carnețel

După o dimineață bogată în impresii, luăm masa la cantina „Bucegi" din Bușteni, împreună cu pionierii de la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din București. Deodată, Vacanța apare cu un carnețel cu scoarțe albastre. Imi face semn să-l deschid. Ii urmez sfatul și, ce credeți, dau de niște însemnări personale:

„Sînt pentru prima dată în tabără la munte. Totul e frumos aici. Mergem în excursii pe munte, facem vizite în localitățile din împrejurimi. Am văzut multe lucruri interesante, la Fabrica de sticlă din Azuga, la Muzeul „Peleș" din Sinaia, cît și în excursiile la Cascada Urlătoarea, Căminul Alpin... Desigur că voi avea ce povesti la întoarcerea acasă, prietenilor mei..." „Dar iată și semnătura: Dragomir Adrian, clasa a VII-a C, Școala medie „Mihail Sadoveanu". Deci posesorul carnețelului era printre noi.

Fel de fel de întreceri

Și la Predeal e veselie. Pentru pionierii cercurilor sportive de la Palatul pionierilor locurile de aici sînt foarte familiare.

— Ca și întrecerile ce se organizează, ne spune prietena Vacanță. Și ca să ne exemplifice ne invită pe un culoar. Aici, un grafic, graficul curățeniei: pe locul I, atleții, pe locul ultim — voleibalistele. Privim puțin mirați! Oare ce spun fetele?

In sala de festivități, gimnaștii învață un cîntec pentru adunarea cu tema „Mulțumim din inimă partidului". Cît despre înotători, ei se pregătesc pentru carnavalul pionierilor din Predeal, la care au fost invitați. Nu lipsesc însă nici întrecerile sportive. Pe Clăbucetul Predealului, zilnic se organizează concursuri de săniuțe sau schi, iar turiștii folosesc din plin în incursiunile lor pe munte busolele, hărțile, stegulețele pentru semnalizări...

S-a înserat. Ne întoarcem acasă. Iți mulțumim, Vacanță dragă! Intr-adevăr, a fost frumos!

Fotoreportaj de: R. Bogdan, Gr. Prepeliță

De vorbă cu omul de zăpadă

Te-am construit, omule de zăpadă, din omăt proaspăt, ți-am pus un morcov de toată frumusețea în mijlocul feții, iar drept căciulă o splendidă tigaie cu coadă. Ne-am mîndrit cu tine, și n-a fost trecător care să nu-ți facă semne prietenești. Acum însă o să ne vedem mai rar. Vacanța s-a terminat, și tu, care ne cunoști din clasa întîia, știi, de bună-seamă, că după vacanța de iarnă începe trimestrul II. Ne întoarcem la cărțile și caietele noastre! Avem mult de învățat, dar nu-i nimic, asta ne face plăcere. Dacă n-ai fi un simplu om de zăpadă, cu siguranță că ai ști și tu ce înseamnă plăcerea de a învăța. Ea este soră bună cu plăcerea de a munci și cu plăcerea de a fi de folos celor din jur. Tu, care ești făcut din zăpadă, nu le cunoști, dar noi, copiii, le simțim pe toate și o să-ți mai povestim despre ele.

Ne ducem la ore. Să fii cuminte și să nu te topești prea repede. Ne face plăcere să te privim cînd plecăm la școală și cînd ne întoarcem. Din cînd în cînd, o să-ți mai adăugăm, n-avea grijă, cîte un strat de zăpadă proaspătă. Dar cînd o să vină primăvara, firește, n-o să mai fie nimic de făcut. Ai să te topești, frățioare, sub razele soarelui, o să te prefaci în apă, și pe urmă într-un norișor alb, pe care o să-l privim cu uimire: „Ia te uită cît de sus s-a cocoțat omul nostru de zăpadă!". O să te transformi apoi în ploaie, și iar o să ne bucurăm: „Priviți, omul nostru de zăpadă s-a făcut grădinar!" Intre timp, noi vom învăța, vom da teze, vom primi note (bune!) și... vom mai crește cu un an! Iar în iarna viitoare te vom construi iarăși din omăt și vom sta din nou de vorbă, ca niște prieteni vechi, care se cunosc din clasa întîia!

OVIDIU ZOTTA

Foarte bine!

Cine se va clasa pe primul loc la concursul cultural artistic se întrebau cinci unități de pionieri din raionul Tg. Ocna? Și într-o bună zi, sala căminului cultural din Valea Rea și-a primit oaspeții.

Cu brigada artistică de agitație „Cîntec nou de viață nouă" și cu dansurile populare locale, pionierii unității nr. 1 ai Școlii de 8 ani Valea Rea au răspuns întrebării puse de toți participanții. Și răspunsul a fost: locul I la concurs!

Aceleiași întrebări i-au răspuns și pionierii Școlii de 8 ani din satul Poiana cu corurile „Te cînt partid", „Salutul cravatelor roșii" și altele, cît și pionierele Deleanu Maria și Răspopa Dana de la Școala de 8 ani-Prăjoaia cu cele mai frumoase recitări.

DEDIU DOREL
membru
al Comitetului
U.T.M. Valea Rea,
Tg. Ocna

Adresa expeditorului: vacanța

ZBOARĂ SĂNIUȚĂ!

Prima zi de vacanță! Derdelușul din spatele școlii răsună de glasurile și voioșia noastră. Aproape 100 de pionieri și școlari sîntem prezenți la ... concursul de săniuțe.

Au întîietate cei mici. Apoi urmăm noi, cei din clasele a III-a și a IV-a . Start !

Mărilă Dănuț dintr-a II-a și Soare Mihai din clasa a IV-a sînt pe primele locuri.

Colectivul clasei a IV-a, Școala de 8 ani, Bran ,reg. Brașov

Concurs la casa pionierilor.

Intr-una din zilele vacanței, la Casa pionierilor s-au întîlnit cei mai buni recitatori din oraș în cadrul concursului „Te slăvim republică iubită".

Cu acest prilej am ascultat pe pionierii Kișu Eugenia, Pascariu Dan, Boiaș Valeria și alții care au recitat deosebit de frumos poezii închinate patriei noastre, republicii iubite.

Pionierii clasați pe primele locuri și-au dat concursul și la serbarea de deschidere a Orășelului copiilor.

Candor Dana cl. a VII-a
Școala de 8 ani Nr. 4, Baia Mare

O seară de basm

Cine sînt oare aceste personaje care au apărut la Școala de 8 ani din comuna Frumușica, raionul Galați? Sînt feți-frumoși, ciobănași, chipuri de oameni buni care au venit să arate copiilor cît de înțelept este poporul și cît a luptat de-a lungul veacurilor pentru triumful cinstei, curajului și dreptății. Dar nu vă mirați, personajele acestea nu sînt venite de cine știe unde! Sînt pionierii detașamentului nr. 3 care au organizat o seară de basme. Basmul prezentat a fost „Ciobănașul cel isteț" de Petre Ispirescu.

ARITON VIȚA
activistă a comitetului raional U.T.M., Galați

„Cine știe, răspunde"

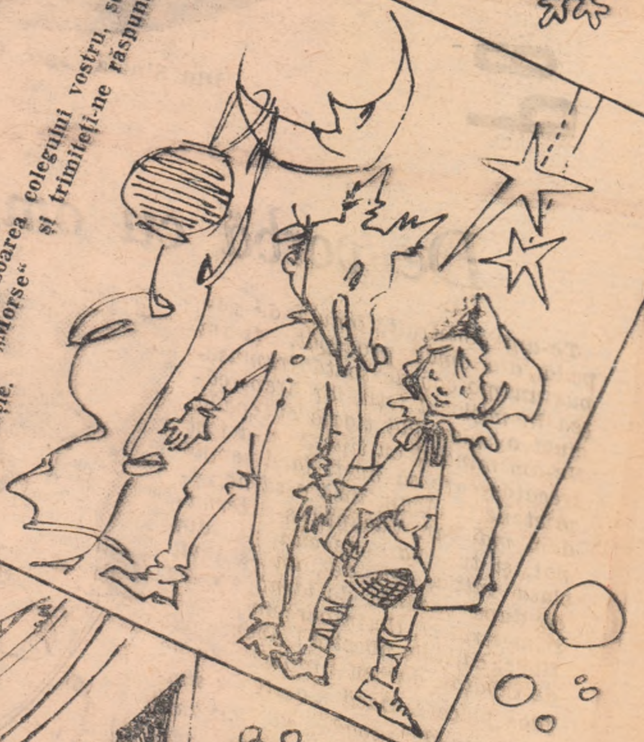
Vacanța a sosit veselă și pe meleagurile Bîrladului. Pionierii au primit-o cu bucurie și au pornit alături de ea la realizarea atîtor planuri... Astfel, încă din prima zi de vacanță membrii Casei pionierilor din oraș s-au întîlnit la concursul „Cine știe, răspunde", pe marginea romanului „Toate pînzele sus" de Radu Tudoran. Au participat peste 200 de pionieri de la Școlile de 8 ani nr. 1 și 2 precum și pionieri de la Școala medie nr. 2. Concursul s-a desfășurat într-o atmosferă de veselie, iar cei ce-au dat răspunsuri foarte bune au fost îndelung aplaudați.

Cercul de corespondenți
de la Casa pionierilor, Bîrlad

La carnaval

Dragi prieteni! Descifrați scrisoarea colegului vostru, scrisă în alfabetul „Morse" și trimiteți-ne răspunsul la redacție.

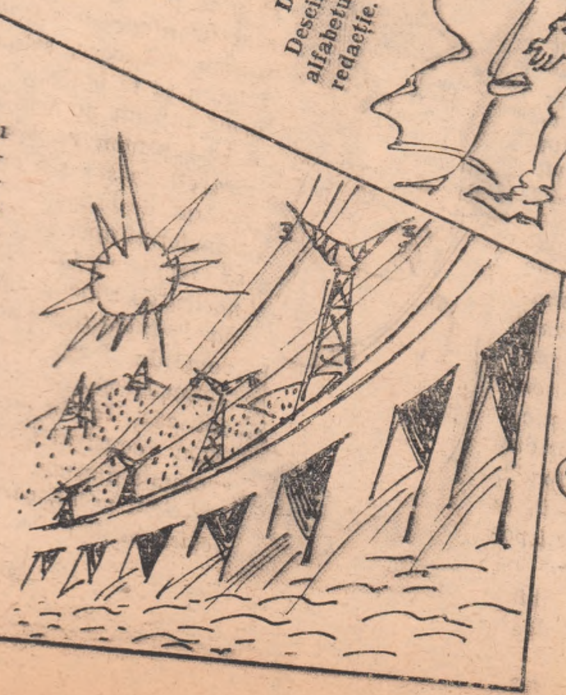

Regiunea noastră

Pe harta regiunii Bacău au apărut în anii republicii multe obiective industriale... Despre Hidrocentrala de la Bicaz, care-și trimite lumina pînă departe prin țară, despre Onești, Borzești, despre Săvinești — cetatea relonului, despre Roznov și despre multe altele au discutat pionierii în adunarea pe care au organizat-o la Casa pionierilor.

Această adunare organizată de pionierii Școlilor de 8 ani nr. 3 și nr. 7 din oraș, s-a încheiat cu un program de cîntece și poezii închinate patriei.

PRUTEANU RODICA
Școala de 8 ani nr. 7, Bacău

Ilustrații
RAISA IUSEIN

VALEA AURULUI ALB

Odată, mai de mult, o fetiță pe care am cunoscut-o la Bicaz îmi spunea : „familia noastră a fost printre primii constructori sosiți la Bicaz Locuiam departe de fabrica de ciment unde lucra tata, aproape de Cheile Bicazului Mama avea treabă mai toată ziua, tata venea noaptea tîrziu acasă, iar eu n-aveam nici o prietenă

Cînd mă plictiseam tare, tare, ieșeam pe scara casei, îmi puneam mîinile pîlnie la gură și cîntam Ecoul îmi răspundea și eu aveam impresia că nu mai sînt atît de singură"

Mi-am amintit-o pe fetița de care vă spun, nu demult, într-o zi, cînd mă aflam la Corbeni, acolo unde se construiește acum, pe Argeș, Hidrocentrala „16 Februarie"

Ningea De două zile ningea, cu fulgi mari și liniștiți, iar zăpada care se așternuse era moale, pufoasă Cu toată ninsoarea, la hidrocentrală se lucrează La Oești, la Puțul Rotunda, la Aref, la Cetățuia, sub pămînt la 120 m adîncime, la baraj, la lacul de acumulare, la tunelul de aducțiune, la galeria de fugă, pretutindeni se lucrează De sus, de pe minunata șosea construită deasupra barajului, privesc în jurul meu la stîncile colțuroase de piatră Coborim, ca în mină, cu „colivia" la 120 m adîncime și ajungem pe locul unde, nu peste mult timp vor fi turbinele hidrocentralei.

La tunelul de aducțiune secundară, pe rîul Cernat lucrează comunistul Dumitru Olegu. Primului său fiu născut aici, la Argeș, i-a dat numele Cernat.

La Rotunda, unul din cele mai grele puțuri lucrează comunistul Vasile Moraru Fiul său este în clasa a III-a la Școala medie din Corbeni Ca mai toți de pe aici, și ei vin de la Bicaz Cînd s-au început lucrările la hidrocentrală, Gigi a mers și el pentru prima oară la școală Acum e pionier Au trecut trei ani, și comunistul Moraru, maistrul miner de la puțul Rotunda este cunoscut în întreaga Vale a Argeșului Mai ales de cînd a fost decorat cu Ordinul Muncii

Și tatăl lui Bezin Maria din clasa a VII-a este tot miner la Rotunda Și, ca și familia Moraru vin tot de la Bicaz

Dumitriu Zefira este o pionieră foarte silitoare, este președinta unității de pionieri de la Școala medie din Corbeni. Tatăl său e maistru mecanic După ce s-a terminat construirea hidrocentralei de la Bicaz, au venit la Argeș, unde se scrie o nouă pagină în istoria construcției socialismului în patria noastră.

Tatăl Corneliei Radu din clasa a VI-a este un cunoscut maistru mecanic de la Bicaz. Cînd era mică, Cornelia voia să se facă doctoriță. Acum însă și-a schimbat hotărîrea. Îți poate vorbi mult și foarte exact, cu foarte multe amănunte despre hidrocentrala de la Bicaz Iubește munca și viața curajoasă a constructorilor

După ce au terminat munca la Bicaz, au venit cu toată familia la Argeș

— Care mai sînt colegii voștri din Bicaz ? am întrebat-o pe Zefira

— Hm ! Sîntem cam mulți mi-a spus Zefira, zîmbind Aproape toți. Dar ca să-i cunoașteți pe cîțiva dintre ei am să vă fac cunoștință cu Trifan Georgeta, Raicu Dan, Fărcășanu Dumitru, Anoaica Cornelia, Bara Mituș, Wagner Alexandru V-am spus eu, sînt mulți !

„Noi, șantieriștii" — spun cu mîndrie părinții copiilor avem viața noastră, dorința noastră de a înscrie partea noastră de muncă la fericirea țării noastre

„Noi, șantieriștii" — spun și copiii constructorilor cînd vor să-ți definească o viață a lor anume, a copiilor — martori la construirea unor mari obiective ale socialismului La Căpățîneni, constructorii hidrocentralei au înălțat pentru copiii lor o școală de 8 ani La Corbeni, ei au făcut o școală medie, modernă, frumoasă

Pe copiii aceștia, ai constructorilor hidrocentralei de pe Argeș, i-am cunoscut puțin înainte de încheierea trimestrului. Toți cei 150 de pionieri se străduiau să încheie cu bine, ca și părinții lor, primele luni de școală Și pentru că vacanța, cu concursurile de săniuțe și schi, era pe aproape, s-au pregătit s-o întîmpine cum se cuvine. Concursul „Să ne cunoaștem regiunea", serbarea închinată zilei de 30 Decembrie, carnavalul pionieresc — totul a fost nespus de frumos Copiii șantieriștilor merg împreună cu părinții lor acolo unde aceștia sînt chemați de partid Și fiecare loc în parte, fiecare șantier, fiecare construcție terminată înseamnă pentru acești copii amintirile copilăriei Amintirile frumoase ale unor zile pline de măreția muncii, de fericirea de a ști că acolo, pe șantier, ai învățat ce este patria, cum se înaltă socialismul

E. SKIBINSKI

Vernisaj în școală

Mai întîi a fost anunțată fiecare grupă în parte, apoi, după ce desenatorii au terminat lucrul s-a trecut la selecție. Aici a fost cel mai greu. Și știți de ce? Pentru că în unitatea de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 10 din Iași s-au organizat multe vizite și excursii, au avut loc adunări pionierești interesante. Toate acestea au fost... surse de inspirație pentru micii desenatori! Dovadă, expoziția organizată, temele desenelor expuse, numărul mare de participanți.

In holul școlii, locul în care a fost organizată expoziția, era un grup de vizitatori. Nu erau străini de școală, de expoziție și totuși priveau cu interes fiecare desen în parte.

— „Casa memorială", desen executat de pionierul Ionescu Mihai, citește cineva.

Desenul e frumos. Privindu-l, fiecare își amintește de vizita organizată la Casa memorială „Ilie Pintilie" de cele văzute și aflate cu acest prilej. Mai departe e desenul pionierei Pistol Adriana. Ea a expus „Peisaj din Copou". Fieraru Mariana are „Piața Unirii", iar Birzii Lucia „In vizită la G.A.C.". Desene în creion, acuarelă, tuș colegii privesc, admiră.

Expoziția aceasta este o inițiativă interesantă a pionierilor ieșeni.

GETA COSTIN

Descoperirea de pe deal

Totul a pornit de la o drumeție pe care pionierii clasei a V-a au făcut-o pe Dealul Viilor. Acolo, nu de mult colectiviștii au săpat terase pentru viitoarele plantații de viță. Iată-i deci pornind veseli spre deal. Nimănui nu-i trecea însă prin minte că în ziua aceea vor face o descoperire importantă. Ajunși la locul stabilit tovarășul instructor a început să le vorbească despre necesitatea terasărilor și foloasele lor. Dar... ce s-a întîmplat? Cîțiva pionieri își ațintesc privirile în jos și se apleacă din cînd în cînd. Pe întinderea săpată au ieșit la suprafață niște cioburi neobișnuite. Niște cioburi de lut asemănătoare cu cele prezentate în cărțile de istorie, care vorbesc despre timpuri străvechi. De cînd or fi? Enigma a dezlegat-o tovarășul profesor de istorie. In drumeția lor pionierii au descoperit urmele unor vechi așezări dacice ce datează din secolele II și I înaintea erei noastre precum și unele urme de așezări romane...

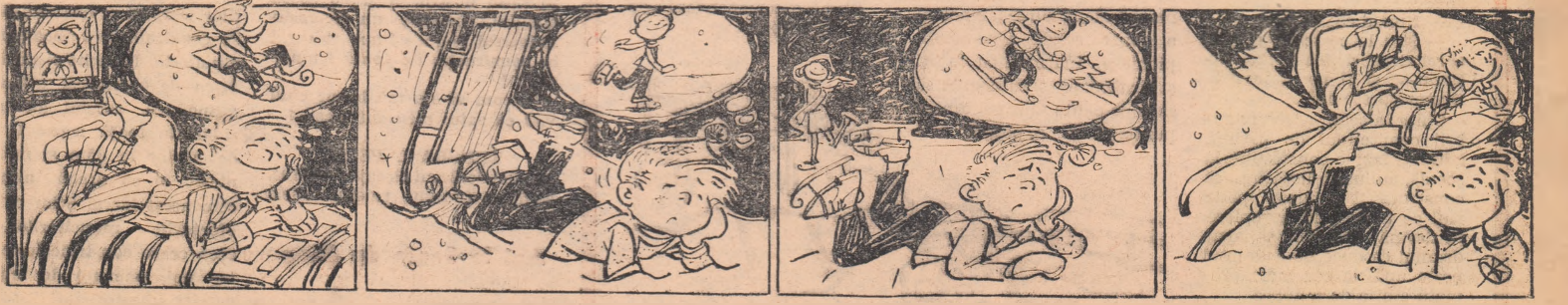
A doua zi „cercetătorii" au pornit înarmați cu toate cele necesare pentru a strînge materialul găsit. Au trimis probe la Muzeul regional din Ploiești pentru a se stabili exact natura obiectelor. Azi la Muzeul regional veți putea găsi și cîteva piese descoperite de pionierii clasei a V-a. Cu cîteva dintre obiectele găsite pionierii au amenajat în școală un mic muzeu. Așa a luat ființă cercul micilor arheologi.

Prof. MARIN STOICA
Școala de 8 ani, comuna Frasin, regiunea Ploiești

NĂICĂ „POLISPORTIVUL"

Desene de PUIU MANU

Stînd întins pe canapea
Și privind prin geam afară
S-a gîndit că-n alba nea
Bine-ar fi cu-o sănioară.

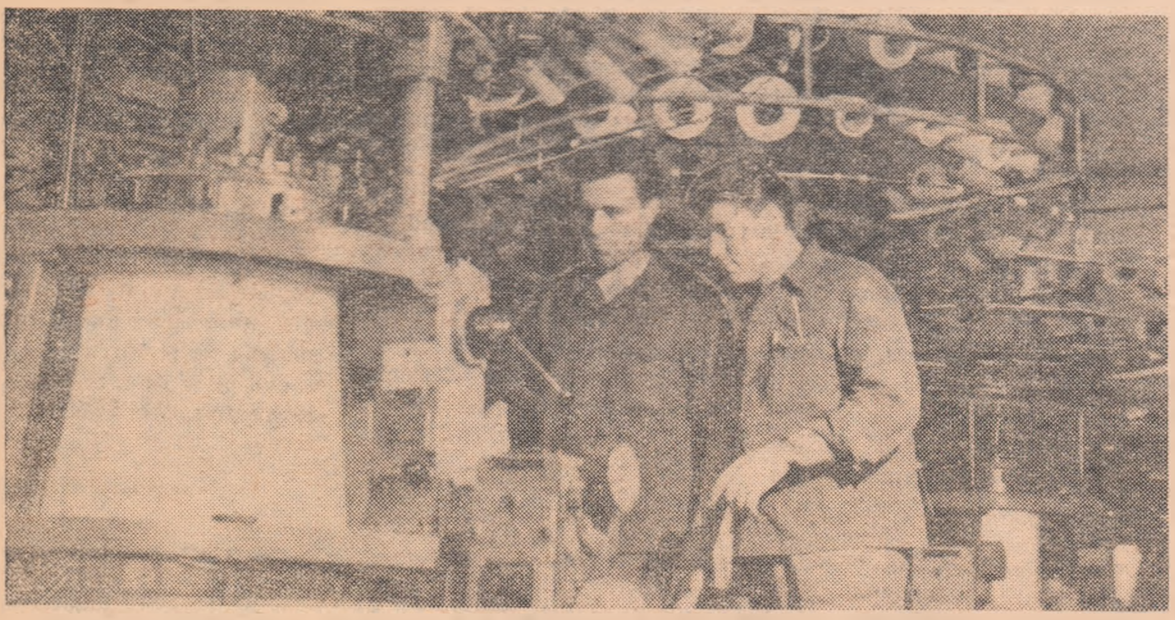
Numai iată că, ghiduș,
Un traseu cu serpentine
I-a mutat din derdeluș
Gîndul său către patine.

Însă gheața-i lunecoasă
Și deodată-i aminti
Că vacanța e frumoasă
Și pe-o pîrtie de schi.

Dar și-aici, nu știu cum vine,
Nici nu știu cum s-a-ntîmplat,
Că Năică, gîndi-n fine
C-ar fi tot mai bine-n pat.

Prima șarjă din noul an elaborată la turnătoria de fontă a Uzinelor „23 August"

Și în atelierul de mașini de tricotat de la Fabrica de confecții și tricotaje „București" munca în noul an a început cu spor

Iată și primii pantofi finisați în 1964 la Intreprinderea „Dîmbovița" din Capitală.

PRIMELE SUCCESE

In timp ce voi, dragi copii, vă aflați în noaptea noului an, împreună cu prietenii, părinții și frații voștri, în jurul pomului, veselindu-vă și urîndu-vă fericire și la mulți ani, mii și mii de alți oameni sărbătoreau revelionul la posturile lor, asigurînd mersul neîntrerupt al producției și înscriind chiar din primele clipe ale anului 1964, succese remarcabile în muncă.

Așa a fost la Reșița. Oțelarii au întîmpinat noul an cu cupele pline de vin rubiniu, felicitîndu-se pentru miile de tone de metal realizate peste plan în 1963, dar și cu alte zeci de „cupe" uriașe, pline cu metal incandescent. În momentul cînd deasupra „Cetății de foc", se revărsau jerbele de artificii, iar la club oamenii se felicitau, la cuptorul nr. 2, oțelarii de sub conducerea prim-topitorului Adam Gemănaru, au umplut și ei o „cupă" uriașă de oțel, prima șarjă plămădită în prima oră a noului an. La scurt timp, la alte două cuptoare, nr. 1 și nr. 5, au fost elaborate concomitent alte două șarje. Dumitru Cîrtoi, prim-topitor la cuptorul nr. 1, era deosebit de vesel. Și avea de ce. Prima șarjă din 1964, avea oțel de bună calitate și a fost elaborată într-un timp mai scurt decît cel planificat!

Succese importante în producție s-au obținut în prima zi de muncă a noului an și la Uzinele „Rulmentul" din Brașov. Primul muncitor care a intrat în acest an pe porțile uzinei a fost călitorul Ion Macovei. El a aprins focurile la cuptoarele de tratament termic. Cînd muncitorii primului schimb s-au prezentat la lucru, temperatura în cuptoare ajunsese la 480 de grade. Munca putea începe. La sfîrșitul zilei, pe graficul întrecerii au fost înscrise primele succese dobîndite în producție. Tot în prima zi de muncă a noului an, la cabinetul tehnic al uzinei au fost aduse șase dosare cu propuneri de inovații.

La unitatea B a Țesătoriei „Suveica" din București, prima zi de muncă din noul an a găsit colectivul de conducere al unității într-o ședință de lucru. Se discuta despre două dintre articolele de ștofă pentru mobilă, create în unitate, ce urmau să fie trimise spre avizare organelor de resort. În același timp, în secții, se petreceau alte fapte interesante. Țesătorii Maria Ionică, Ignat Gheorghe, Radu Ioana, începuseră noul an lucrînd la cîte două mașini și înregistrînd chiar din primele ore ale dimineții, succese de seamă în muncă.

Peste tot, în fabrici și uzine, pe șantiere și în mine, muncitorii și tehnicienii au pornit cu avînt sporit întrecerea socialistă, hotărîți să obțină încă de la începutul noului an, succese și mai mari în producție

Poteca pionierilor

Discuția a pornit de la niște... fulgi. Mai exact, în legătură cu iarna.

— Ca mîine ninge, a zis unul dintre săteni privind pe fereastră peste apa rîului Doamnei încețoșată de înserarea ce se lăsa.

— N-are decît, a răspuns altul. Recolta-i în pătule, iar grîul încolțit are nevoie de ninsoare.

— Numai că...

— Știu la ce te-ai gîndit, a reluat al doilea vorba, uitîndu-se și el pe fereastră. Drumul peste apă...

Chiar în seara aceea, membrii comitetului de părinți, adunați într-o consfătuire la școală, au luat o hotărîre; să construiască o punte peste rîul ce trece prin apropiere, să devină accesibil și iarna drumul ce duce de-a dreptul peste apă, la cea mai apropiată stație de autobuz.

Vasile Petrescu, Dumitru Fulger și alți comuniști au fost printre primii care au pornit să caute lemnul, să-l cioplească.

— Dar noi? Nu putem contribui cu nimic? s-au interesat pionierii detașamentului nr. 5 de la aceeași Școală de 8 ani din Colibași-Pitești, aflînd vestea cu puntea. Am putea amenaja poteca...

Așa se face că în timp ce părinții lor legau cele două maluri ale rîului Doamnei cu o punte solidă, nou-nouță, pionierii, înarmați cu lopeți și tîrnăcoape, s-au apucat să sape pe panta abruptă dintre punte și sat, o potecă. Aceasta, tot pentru ușurarea accesului trecătorilor, peste punte, la stația de autobuz.

Acum, cînd a venit iarna și totul e gata, nu numai cei mici, dar și cei mari, trecînd pe potecă, spun adesea cu mîndrie: Pionierii au făcut-o. Poteca pionierilor!

AL. DINU IFRIM
(După o corespondență de prof. P. Vulpan).

MELEAGURI NATALE

Satul meu înflorește

De curînd ne-am mutat în noul local de școală: patru săli de clasă ne-au primit cu voie bună. Băncile abia aduse din fabrică ne-au invitat să luăm loc. Biblioteca, laboratorul, camera pionierilor, toate cu parchetele lustruite, mirosind a proaspăt, în fiecare oră sînt în așteptarea noastră. Și nu numai școala nouă a apărut în satul nostru, ci și: o șosea asfaltată, netedă, un magazin universal și un cămin cultural în construcție de toată frumusețea!

Și cum să nu mă bucur cînd văd că satul meu înflorește!

TUDORA I. PETRE
Școala de 8 ani Preajba de Sus, comuna Cătunu, raionul Videle

Azi la Seaca de Cîmp

Comuna noastră e alta acum. Și-a schimbat înfățișarea ca într-un basm frumos. Au apărut peste 40 de case noi ale colectiviștilor. O școală cu 8 săli de clasă abia și-a deschis porțile pentru noi. Două magazine mixte atrag prin bogăția lor cumpărătorii.

Atelierele de fierărie și lemnărie, impunătoarea clădire a S.M.T., terminată nu de mult, dau comunei Seaca de Cîmp un aspect de orășel în miniatură.

Și, la ferestrele caselor, peste puțin timp, seara, se vor aprinde luminile lui Ilici...

VASILE MANAU
Școala de 8 ani, comuna Seaca de Cîmp, raionul Calafat

Un dar pentru noi

In satul nostru forestier, Moldovița, pitit în creierul munților Carpați se lucrează de zor. Se construiește o școală medie minunată. Muncitorii de la fabrica de cherestea, alături de gospodarii satului, au devenit zidari în toată legea. O mînă de ajutor le dăm și noi, pionierii. Și cu dragă inimă facem acest lucru. Știm că toate eforturile muncitorilor, tot ceea ce se construiește, e pentru noi, oamenii de mîine ai patriei noastre socialiste.

CAVAL VICTORIA
Școala medie-Moldovița, raionul Cîmpulung

TERITORIUL LIBER AL AMERICII

La 1 ianuarie poporul Cubei socialiste a sărbătorit un eveniment istoric: 5 ani de cînd detașamentele armatei revoluționare de eliberare au intrat victorioase în Havana; regimul de teroare al dictatorului Batista a fost înlăturat, iar Cuba a pășit pe drumul unei vieți noi, libere și independente. Revoluția cubană a dat pămînt țăranilor, i-a organizat în cooperative agricole, industria, băncile au devenit proprietate a poporului, cultura — un bun al maselor de muncitori și țărani.

Dar poate că cel mai mult au primit de la revoluție copiii. Micii cubanezi învață acum carte, părinții le pot asigura hrana zilnică tot datorită revoluției, care a pus capăt exploatării cîinoase din fabrici și de pe plantații. Azi, în Cuba, așa cum scria revista „Cuba socialistă", toți copiii de vîrstă școlară au condiții bune de învățătură. Numai anul trecut guvernul Cubei a instituit 5 000 de burse noi pentru copiii muncitorilor și țăranilor care învață în orășelul școlar „Sierro Redondo", așezat în împrejurimile Havanei, acolo unde locuiau înainte bogătașii. Azi, în fostele cazărmi ale ucigașului Batista învață, copii; la „Moncada", în Santiago de Cuba, în fosta citadelă a armatei lui Batista învață peste 5 000 de copii, au fost ridicate numeroase școli noi printre care 140 școli medii. În Sierra Maestra, în munții în care altădată și-au găsit refugiu și bază de atac patrioții, s-a construit un centru școlar de peste 25 000 de locuri.

Cuba pășește hotărît pe calea unei vieți libere și fericite, pe calea progresului și înfloririi; poporul cuban își consolidează independența și libertatea, cîștigate cu atîtea sacrificii: iar cei mai mici fii ai patriei, copiii, credincioși cauzei pentru care au luptat părinții lor, învață asiduu pentru ca mîine să construiască cu mîinile lor, viitorul patriei dragi.

De ziua marii sărbători a Cubei, poporul romîn a transmis poporului cuban un călduros salut urîndu-i din toată inima noi succese în construirea unei vieți socialiste, prospere.

Un răspuns pe săptămînă

CINSTEA, O PODOABA DE MARE PREȚ

Astăzi, în țara noastră, munca e răsplătită cu cea mai înaltă cinste. În orice domeniu ai lucra, hărnicia, buna pregătire, priceperea, sînt principalele condiții ce-ți asigură stima și prețuirea întregii societăți. Fiecare cetățean cinstit al patriei, prin strădania muncii și brațelor sale, poate ajunge părtaș al celei mai frumoase glorii: gloria unui adevărat patriot și constructor al socialismului.

A te folosi de mijloace necinstite pentru a-ți crea o situație nemeritată, a da din coate și a te cocoța ca un parazit pe spinarea tovarășilor tăi, asemenea vîscului ce-și duce traiul sugînd vlaga pomilor — aceasta e o purtare nedemnă, rușinoasă ,din care nu te alegi decît cu disprețul celor din jur. Cine încearcă să trăiască astfel își fură singur căciula, căci în țara noastră, pe cît de adîncă e prețuirea adevăratelor merite pe atît de severă e judecata poporului atunci cînd e vorba de necinste și șarlatanie.

De ce mi-a venit să aștern aceste gînduri pe hîrtie? Iată, am să vă lămuresc.

Am aflat dintr-o scrisoare că un elev, pe numele său mic Doru, din comuna Dobra, raionul Ilia, regiunea Hunedoara, a copiat în două rînduri niște poezii apărute în revista „Luminița" și le-a trimis la „Scînteia pionierului" ca să fie publicate .Cum adică, să iei poezii compuse de altcineva și să minți că le-ai compus tu? Vai, ce faptă rușinoasă! Cine te-a învățat, Dorule ,să faci una ca asta? Oare nu ți-ai dat seama că astfel de faptă seamănă ca două picături de apă cu hoția?

Dar asta încă nu e totul. Știind că faci un lucru urît, ai căutat să te ascunzi după un alt nume. Ai semnat scrisoarea adresată redacției cu numele unui coleg și prieten al tău. În felul acesta ai adăugat la prima faptă urîtă încă o a doua tot pe-atît de necinstită. Ai vrut să te asiguri că, în cazul în care vei fi descoperit, vina să cadă asupra colegului tău. Frumos ,n-am ce zice!

Dorule dragă, dacă n-ai înțeles pînă acuma, atunci învață de acum înainte să respecți munca altuia și să nu te lauzi cu merite care nu sînt ale tale. Oare crezi că numele de poet ți-l cîștigi copiind versurile scrise de alții? Numai talentul și munca ta încordată, în sudoarea frunții, te pot împodobi pînă la urmă cu acest nume prețuit. La fel se întîmplă în oricare alt domeniu. Nu-ți merge nicăieri cu necinstea. Ascultă-mi sfatul și nu mai repeta niciodată rușinosul gest.

Aștept să aud despre tine numai lucruri frumoase. Și, nu știu de ce, dar sînt convins că așa se va întîmpla!

Eugen Frunză

ATLASUL PIONIERULUI: BIRMANIA

Vestita Pagodă de aur din Rangoon.

Suprafața: 677 950 km².

Populația: 20 868 000 de locuitori.

Birmania se află situată pe continentul asiatic, dobîndindu-și independența la 4 ianuarie 1948. Proclamarea independenței a încununat lupta grea dusă de poporul birman împotriva dominației coloniale engleze, care dura de pe la jumătatea secolului al XIX-lea, ca și împotriva ocupației japoneze din timpul celui de-al doilea război mondial.

După cucerirea independenței, poporul acestei țări a pornit cu avînt să lichideze greaua moștenire lăsată de colonialism și să-și făurească o economie națională independentă. Au fost adoptate între anii 1948 și 1954 legi prin care au fost naționalizate, în cea mai mare parte, pămînturile moșierești care au început să fie împărțite țăranilor, contra plată.

Principala cultură o constituie orezul, care formează și cel mai important articol de export. Se mai cultivă arahidele, susanul, trestia de zahăr, bumbacul. În industrie s-au pus bazele dezvoltării extracției petrolului, a metalelor neferoase, a Wolframului.

Birmania (Uniunea Birmană) este o țară cu o veche civilizație. Se remarcă în privința aceasta renumita Pagodă de aur (Swe Dagon) — unul din cele mai mari monumente ale Asiei. Turla centrală (care are în jur alte 300 turle mai mici) a monumentului, cu un vîrf lung, cuprinde 25 tone de aur masiv, 100 tone argint și se înalță cu circa o sută douăzeci de metri deasupra dealurilor din apropiere. La lumina soarelui, aurul masiv capătă o strălucire feerică, care se vede pînă la zeci de kilometri depărtare.

Monumentul, a cărei construcție a început acum 2 550 de ani se află în capitala țării Rangoon.

PENTRU LIBERTATE

Guineea portugheză este unul din ultimele vestigii ale colonialismului în Africa. Deși acolo nu trăiesc decît 2 600 de europeni, guvernul lui Salazar concentrează în Guineea 10 000 de soldați pentru a-și menține dominația asupra acestei țări împotriva luptei africanilor.

Ținutul mlăștinos de acolo este un teren ideal pentru războiul de partizani dus de băștinași împotriva colonialiștilor portughezi. Răsculații, sprijiniți de băștinași și ascunși de junglă, atacă întăriturile portugheze, aruncă în aer instalațiile de telecomunicații... Întreaga junglă aflată între orașele Olossato și Mansaba se află sub puterea răsculaților.

Ori de cîte ori vor să pătrundă în junglă — „iadul verde", cum îl numesc cu groază colonialiștii — drumul soldaților lui Salazar e oprit de copaci răsturnați, de capcanele presărate pe tainice poteci, de armele simple, dar minuite cu dragoste de patrie de către patrioți.

În lupta lor pentru libertatea patriei, pentru o viață omenească, patrioții din Guineea portugheză simt sprijinul tuturor oamenilor cinstiți din lume și lupta lor va triumfa.

MOZAIC

Adevărata cauză

Potrivit datelor Organizației panamericane pentru ocrotirea sănătății, în țările Americii Latine în care stăpînesc capitaliștii mor anual un milion de copii, care nu ating vîrsta de cinci ani. Cauza ridicatei mortalități infantile o constituie foamea, mizeria, bolile, lipsa asistenței medicale.

Concert original

Bruno Hoffmann este un mare amator de pahare. Nu că ar fi băutor. In schimb este un muzician talentat. Instrumentul său preferat este... paharul cu picior.

Recent, în fața unui public exigent, Hoffmann a dat în sala Pleyel un recital Mozart pe pahare. Acest gen de „harpă" este cunoscut încă din secolul al XVI-lea.

Avion atacat de vulturi

In Asia Centrală, deasupra Kirghiziei, doi vulturi au atacat un avion.

Una din păsări, mai îndrăzneață, s-a repezit asupra unei aripi a avionului avariindu-l. Dar și pasărea a fost rănită mortal. Dîndu-și probabil seama de pericolul ce-l așteaptă celălalt vultur s-a îndepărtat.

Populația pămîntului

Potrivit datelor statisticii, numărul locuitorilor planetei noastre a fost în anul 1 000 de 275 milioane. In prezent, pe globul pămîntesc locuiesc 3,2 miliarde de oameni. Se apreciază, de asemenea, că de la apariția pe pămînt a primilor oameni și pînă în prezent, pe planeta noastră au trăit peste 77 miliarde de oameni.

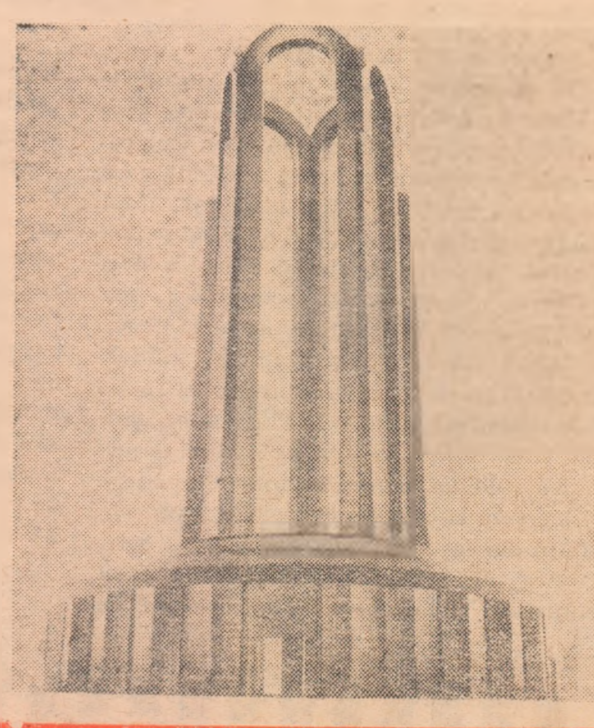
Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism

La 30 decembrie 1963 a avut loc în Parcul Libertății din Capitală solemnitatea inaugurării **Monumentului eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.**

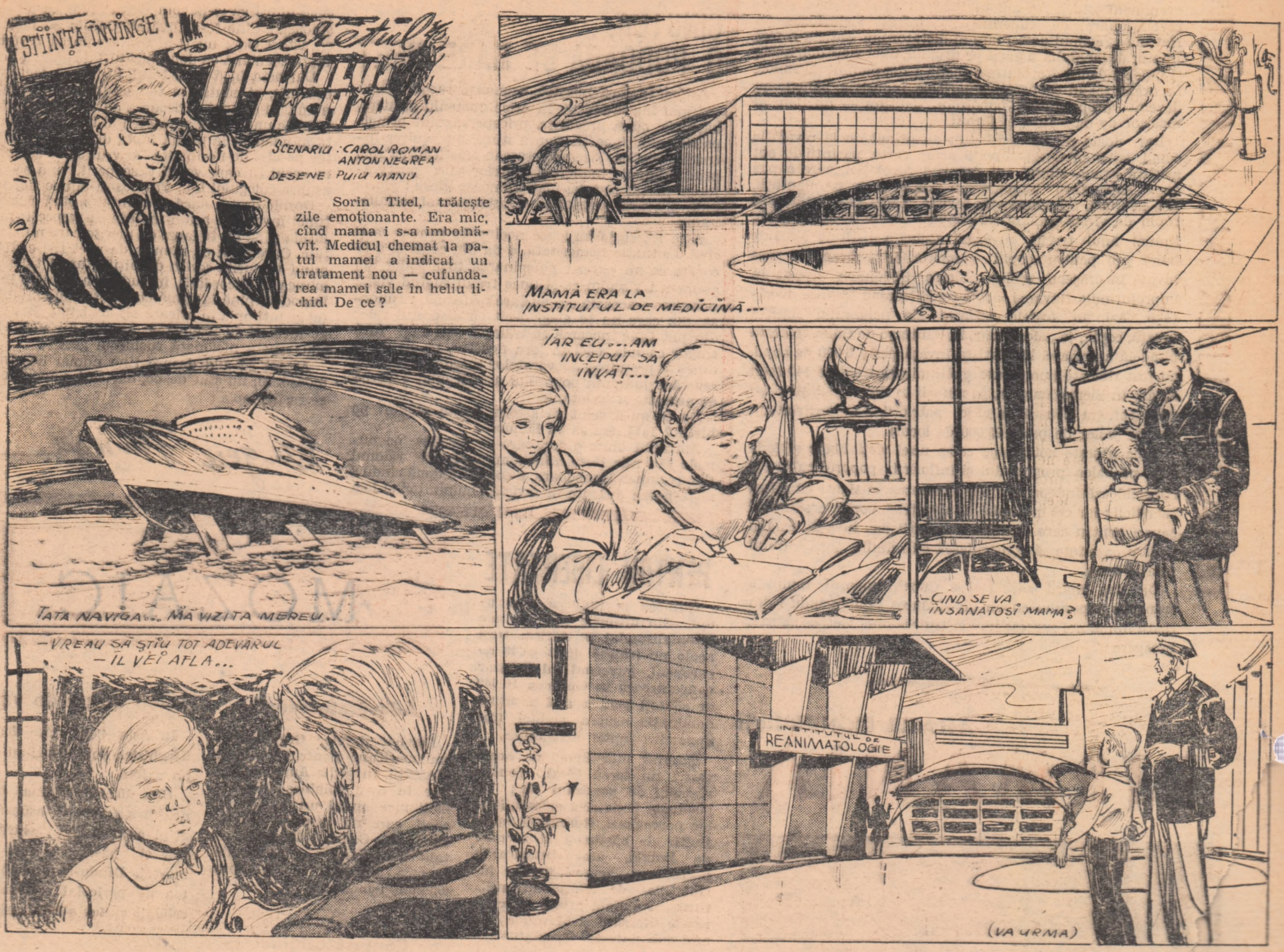
Monumentul, înalt de peste 48 de metri, impresionează prin măreția sa, prin sobrietatea liniilor sale arhitectonice. În rotonda din interior, cu pereți din granit roșu sprijinind o boltă din mozaic auriu, se află cripte acoperite cu lespezi de granit negru; într-una din aceste cripte este depus sicriul cu rămășițele pămîntești ale doctorului **Petru Groza.**

Lîngă monumentul central, pe un taluz ușor înclinat, se află cripte acoperite cu lespezi de granit negru; în două din acestea sînt depuse rămășițele pămîntești ale lui **Ștefan Gheorghiu** și **I. C. Frimu**, militanți de seamă ai mișcării muncitorești din țara noastră.

Pe terasa superioară a monumentului, într-o amforă de granit, va arde mereu o flacără simbolizînd prezența veșnic vie a memoriei celor ce și-au dăruit viața pentru cauza patriei și a poporului muncitor.

(continuare din nr. trecut)

ION BORCEA (1879-1936)

La Constanța, pe malul Mării Negre, se află acvariul „Ion Borcea". Vizitatorul rămîne uimit de varietatea și coloritul speciilor de pești care pot fi văzuți aici. Flora și fauna adîncurilor te întîmpină la fiecare pas pe care-l faci în acest monument viu al naturii înființat cu ani în urmă de profesorul Ion Borcea și care adăpostește exemplare de pești din toate mările lumii.

La cîteva kilometri de Constanța se află Stațiunea zoologică marină de la Agigea înființată în anul 1926 tot prin strădania profesorului Ion Borcea.

De-a lungul anilor mulți oameni de știință au fost preocupați de dorința de a cerceta tainele adîncurilor mărilor, de a cunoaște fenomenele și lumea nevăzută care populează nesfîrșite întinderi de apă. Unul dintre ei a fost și savantul romîn Ion Borcea, unul din cei mai de seamă biologi pe care i-a avut știința romînească. Ion Borcea și-a făcut studiile medii la Liceul internat din Iași, apoi a studiat științele naturale la universitatea din același oraș. Specializarea a făcut-o la Paris unde și-a dat și doctoratul în anul 1905. După terminarea studiilor Borcea se întoarce în țară și lucrează la catedra de zoologie a universității din Iași. Aici el și-a desfășurat activitatea didactică educînd și formînd cu entuziasm și pricepere viitoarele cadre de biologi. Ion Borcea a participat la organizarea mișcării științifice din Romînia, a fost unul din fondatorii Academiei de Științe din țara noastră. El a funcționat ca director al Muzeului de istorie naturală din Iași. După multe stăruințe, în ciuda nepăsării regimului burghezo-moșieresc, Borcea reușește să înființeze Stațiunea Zoologică Marină de la Agigea cu scopul de a studia fauna și flora din apele romînești ale Mării Negre. Înfruntînd greutățile materiale, lipsa instrumentelor de specialitate și a materialului de studiu, profesorul Borcea, împreună cu colaboratorii săi au făcut cercetări valoroase. Tot aici au fost organizate cursuri pentru completarea studiilor zoologice a studenților de la toate universitățile din țară. Aici au studiat și au făcut cercetări numeroși savanți romîni, între care și Gheorghe Marinescu. Mulți biologi străini au apreciat stațiunea pentru rezultatele științifice obținute. Ion Borcea a fost membru al Academiei Romîne, membru și apoi președinte de onoare al Societății zoologice din Franța, doctor Honoris cauza al Universității din Montpellier (Franța). Datorită numeroaselor cercetări întreprinse de el, oceanografia romînească a cucerit un loc de frunte în știința mondială.

RODICA ALBU

Amenajați-vă singuri

Un derdeluș...

Pentru aceasta este necesar să căutați o porțiune de deal care în partea de jos se termină cu un platou sau cu o ușoară pantă opusă celei de amenajat. Panta pe care amenajați derdelușul nu trebuie să aibă pomi, garduri, stîlpi sau alte obstacole. Amenajarea pantei începe cu bătătorirea zăpezii, care se realizează prin urcarea și coborîrea pantei de mai multe ori, în pas mărunt, de către 6-7 copii ținîndu-se la braț. Totodată se va curăța pîrtia de pietrele sau bețele întîlnite. Toate acestea se fac cu scopul ca săniuța să nu fie împiedicată în coborîre, sau pentru a nu se afunda în zăpadă.

Se va stabili și se va respecta cu strictețe un alt drum amenajat pe părțile laterale ale pîrtiei pe unde săniuțele vor fi urcate și unde își vor aștepta rîndul la coborîre. Aceasta pentru a evita posibilitățile de ciocnire cu cei care coboară.

...și un patinoar

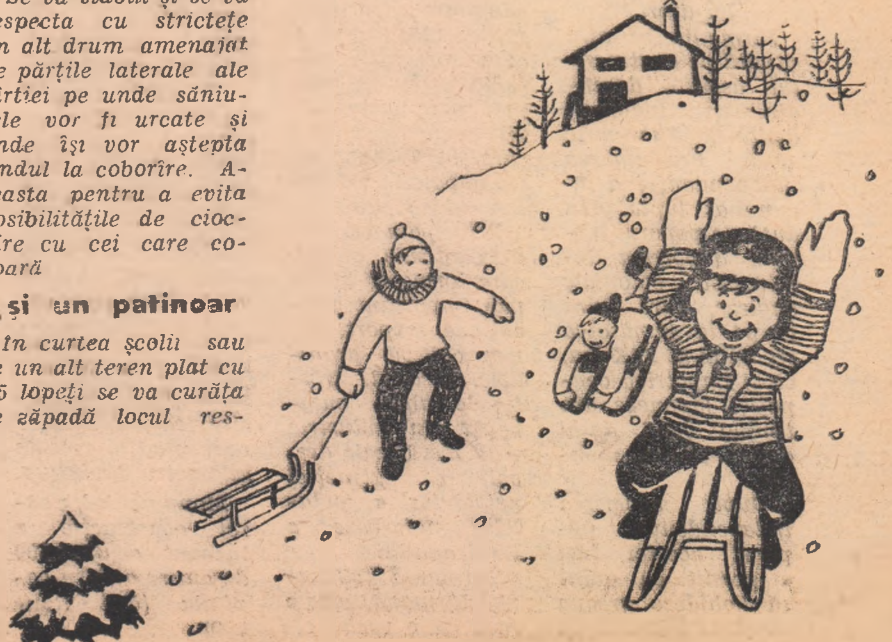
În curtea școlii sau pe un alt teren plat cu 4-5 lopeți se va curăța de zăpadă locul respectiv, aceasta fiind așezată cu grijă pe părțile laterale ale locului și bătătorită, formînd un fel de bordură.

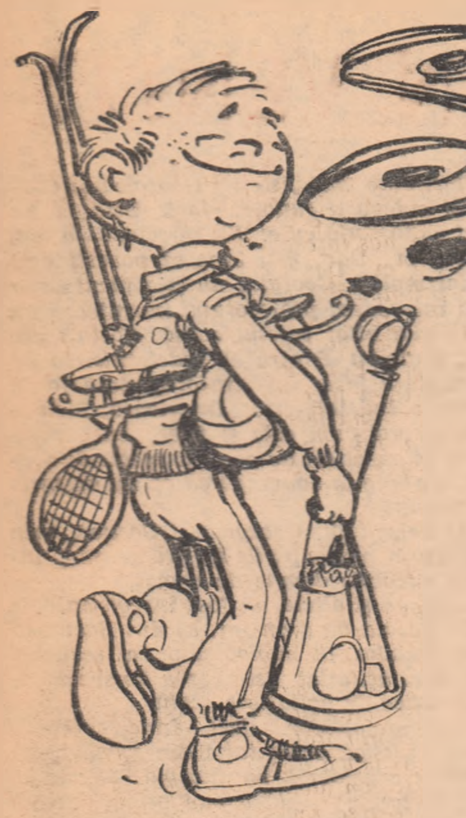
Alegerea locului se va face în apropierea unei guri de apă sau altă sursă, iar pentru evitarea unui dezgheț brusc se va alege și o posibilitate de scurgere spre canal.

Locul se stropește uniform, de mai multe ori, pînă ce se obține un strat de gheață gros de 2-4 cm, iar dacă acesta din loc în loc prezintă neregularități se va șterge locul respectiv cu o cîrpă de sac muiată în apă. Stropitul cu apă se va face de preferință seara de mai multe ori cînd apa îngheață mai repede. Bordurile laterale vor fi bine întreținute fără a se alege în acest scop pereții clădirilor sau alte materiale dure.

Îngrijiți aceste amenajări sportive care vă dau posibilitatea unei recreieri plăcute și să organizați cît mai multe jocuri și întreceri sportive de iarnă.

Prof. N. VÎNTURICA
Palatul pionierilor

Şcoala noastră SPORTIVĂ

GIMNASTICA DE ÎNVIORARE

Înainte de a începe gimnastica de dimineaţă este bine să ne fixăm din timp asupra unor exerciţii. În alegerea lor ne vom gîndi ca pentru fiecare parte a corpului, cap, trunchi şi membre să găsim mişcările potrivite, mişcări care să înviorеze corpul, să-l trezească şi să-l pregătească pentru activitatea zilei respective.

În primele zile, fiecare exerciţiu se execută separat cu o scurtă pauză între exerciţii. Numărul de repetări nu trebuie să fie mai mare de 4-6 pentru fiecare exerciţiu.

La primele mişcări ritmul de execuţie să fie lent. fără zvîcnituri, acordîndu-se importanţă corectitudinii mişcării.

Pentru început vă recomand următoarele exerciţii.

Exerciţiul 1: Timp 1-2: Din poziţia stînd, ducerea braţelor prin faţă în sus, o dată cu ridicarea pe vîrfuri (inspiraţie).

Timp 3-4: Coborîrea braţelor pe acelaşi drum şi ducerea lor mult înapoi rotunjind spatele şi îndoind genunchii (foto 1). 6-8 balansuri pentru mişcarea de mai sus sînt suficiente.

Exerciţiul 2: Poziţii de plecare: picioarele depărtate, braţele lateral.

Timp 1: Îndoirea trunchiului spre stînga. braţul stîng coboară şi el. braţul drept se ridică (foto 2).

Timp 2: Revenire în această poziţie căutînd să ne îndoim şi mai mult.

Timp 3-4: Revine în poziţia de plecare.

Aceeaşi mişcare şi spre partea dreaptă. Se va executa de 4-6 ori.

Exerciţiul 3: Poziţia de plecare: şezînd cu genunchii îndoiţi.

Timp 1-2: Aplecarea trunchiului în faţă o dată cu întinderea picioarelor şi ducerea braţelor înainte pînă la vîrfurile picioarelor (foto 3).

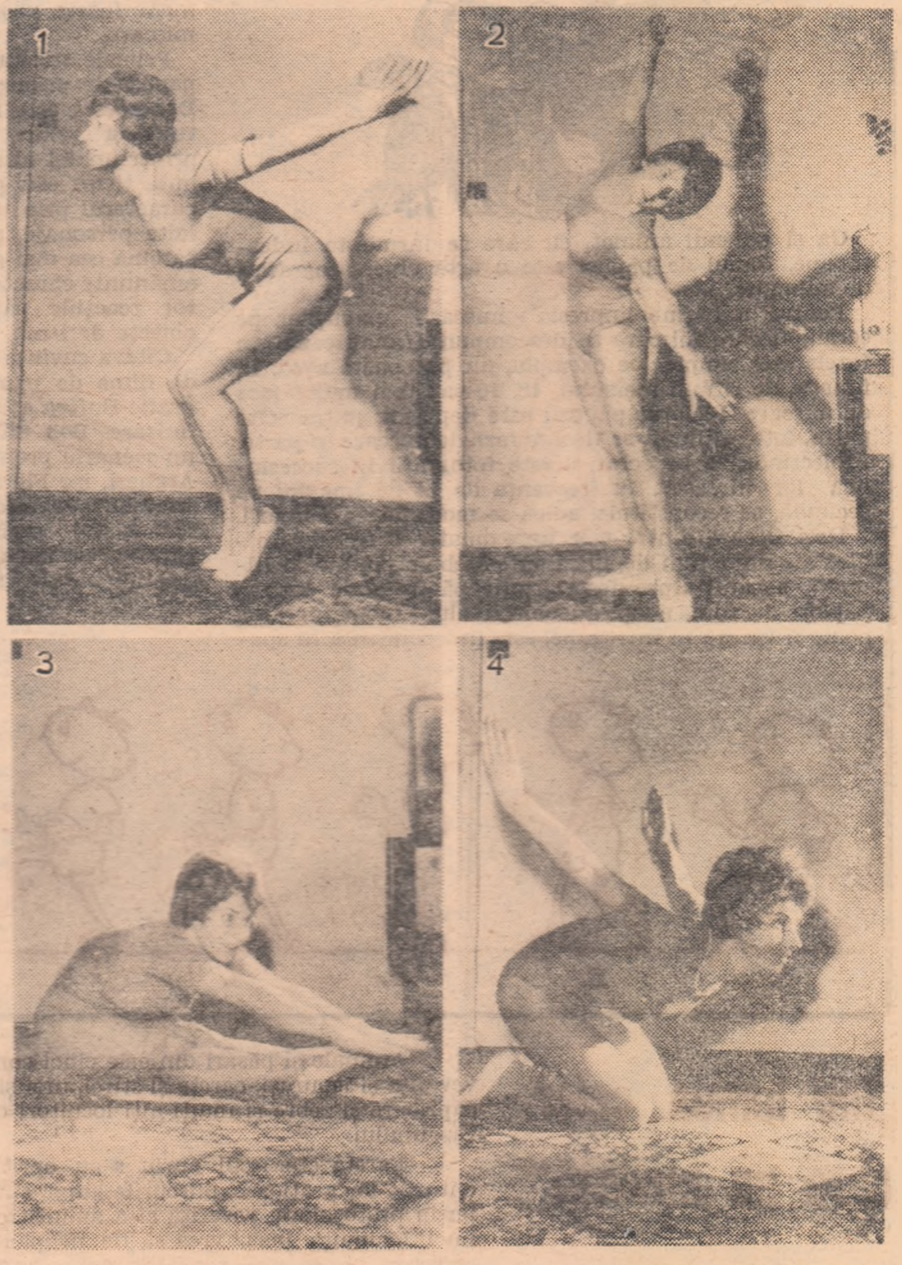
Timp 3-4: Revenire în poziţia de plecare îndoind genunchii şi îndreptînd spatele. Se va executa de 4-6 ori.

Exerciţiul 4: Poziţia de plecare. Pe genunchi, braţele înainte.

Timp 1-2: Lăsarea şezutei pe călcîie, spatele se rotunjeşte o dată cu coborîrea braţelor şi ducerea lor mult înapoi (foto 4).

Timp 3-4: Pe acelaşi drum revenite în poziţia de plecare. Se poate porni cu braţele de sus din lateral. Se execută lent de 4-6 ori avînd grijă ca la timpul 4 spatele să fie perfect îndreptat şi capul ridicat.

Prof. ELENA LEUŞTEANU POPESCU
maestră a sportului

Dragi cititori,

inaugurăm o nouă rubrică a gazetei. Aici veţi întîlni semnăturile unor sportivi fruntaşi şi antrenori cunoscuţi care vă vor prezenta diferite discipline sportive, metode de antrenament, sfaturi privind organizarea competiţiilor etc.

Primul articol conţine, după cum veţi vedea, indicaţii pentru gimnastica de înviorare. Aceasta, deoarece primul pas spre o bună condiţie fizică sînt tocmai aceste exerciţii simple.

Aşteptăm de la voi să ne scrieţi ce ramuri ale sportului vă interesează, cum e organizată activitatea sportivă în unitatea voastră, ce aţi dori să apară la rubrica „Şcoala noastră sportivă" pe care o inaugurăm azi.

Vă prezentăm un joc sportiv:

ŞTAFETA COMBINATĂ

***Jocul** se desfăşoară în interior, individual sau pe echipe.*

Materiale necesare: 1 saltea de gimnastică, 1 fluier, 1 minge de baschet, 1 cal cu mînere sau capră pentru sărituri, 1 cronometru sau un ceas cu secundar.

Desfăşurarea jocului: *Elevii sînt aliniaţi în flanc cîte unul pe una din laturile sălii. La semnalul conducătorului de joc (bătaie din palme sau un fluierat scurt) primul elev din flancul drept al coloanei porneşte în alergare (2-3 m) după care se rostogoleşte înainte pe saltea, se ridică şi continuă înaintarea prin sărituri ca broasca (pe patru labe) pînă la colţul sălii, unde se ridică şi ia o minge de baschet ce se află în colţ şi continuă alergarea pe latura opusă a sălii, executînd dribling cu mingea de baschet. Alergarea în dribling se execută pe toată latura sălii pînă în colţul opus, unde aşază mingea. Continuă alergarea pe următoarea latură a sălii pînă la jumătatea acesteia unde se află instalat calul sau capra de sărituri, trece pe sub aceasta, apoi continuă alergarea pînă la colţul opus, atinge peretele cu mîna, după care se reîntoarce pe vechiul traseu.*

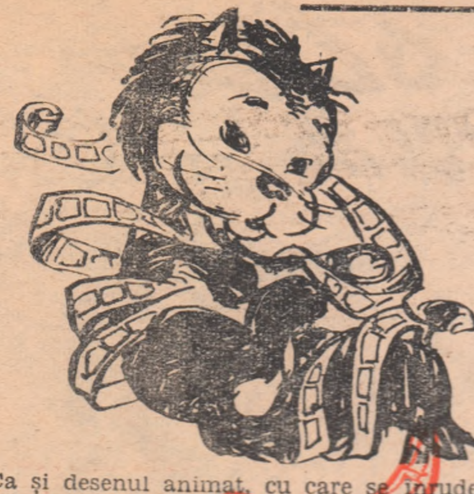
La reîntoarcere, execută următoarele: sare peste cal sau capră, ia mingea, aleargă cu ea, apoi o depune la vechiul loc de unde o luase iniţial, aleargă, apoi execută din nou o rostogolire şi vine de unde a plecat atingînd peretele. Cursa se consideră terminată la atingerea peretelui. Întreaga alergare este cronometrată, cîştigător fiind declarat pionierul care a realizat timpul cel mai bun.

***Dacă sala este mai mare** jocul se poate organiza pe echipe. În acest caz pionierii sînt împărţiţi în două echipe egale. Se pleacă cîte doi odată (cîte unul de fiecare echipă), iar la locurile indicate trebuie să se găsească aşezate 2 saltele, 2 mingi etc. Cîştigă echipa care a terminat mai repede.*

NOTA: *Saltelele şi capra vor fi aşezate pe laturile sălii în raport de dimensiunile sălii.*

Prof. NICOLAE CRAINIC

Despre „secretele" filmului de păpuși

Ca și desenul animat, cu care se înrudește îndeaproape, filmul de păpuși este o artă cinematografică de animație.

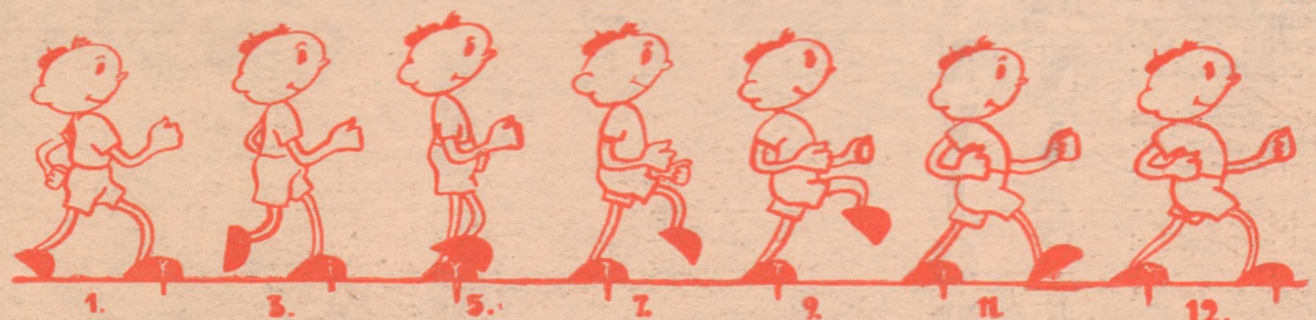
Pentru a obține impresia mișcării păpușilor pe ecran, fiecare mișcare se descompune (analizează) în fazele sale simple. De exemplu, un pas poate avea, în funcție de ritmul mersului, 12, 16 sau mai multe faze de mișcare. Piciorul păpușii este deplasat, puțin cîte puțin, fotografiindu-se fiecare fază de mișcare în parte. Proiectîndu-se pe ecran aceste fotografii în succesiunea lor firească, cu frecvența de 24 de imagini pe secundă, se reconstituie, adică se face sinteza mișcării.

Deci fiecare dintre cele aproximativ 15 000 de imagini ale unui film de 10 minute trebuie gîndită și filmată separat. Spre deosebire de păpușile de teatru, păpușa de film, adaptată obiectivului cinematografic, poate fi văzută în întregime, este independentă în spațiu, neavînd nici sfori, și nici alte artificii vizibile de susținere, expresia i se poate schimba și poate să se miște foarte ușor, avînd o mare finețe și precizie în mișcare.

Primele trăsături ale înfățișării, ale caracterului ei, păpușa le primește prin aspectul său plastic exterior. Dar acesta este numai punctul de plecare. „Interpretîndu-și rolul", păpușa își dezvăluie personalitatea printr-un fel al său propriu de a se mișca, prin anumite ticuri sau gesturi caracteristice, își definește caracterul prin atitudinea pe care o are față de celelalte personaje, prin reacția sa față de ele. Aici stă sarcina cea mai grea a animatorilor: să găsească acele amănunte caracteristice care să înfățișeze în mod grăitor reacțiile păpușilor, să dea astfel viață micilor obiecte de lemn.

Cîteva cuvinte despre producția actuală. La Studioul de filme de păpuși din cadrul Centrului Cinematografic Buftea se află în prezent trei filme de păpuși în finisare. Bob Călinescu realizează filmele: „Ritm" pe un scenariu propriu și „Crinul" după o poezie de Tudor Arghezi, iar Florin Anghelescu aduce ultimele retușuri filmului „Poveste cu iepurași". În faza de pregătire a scenariului regizoral se află „Soarele și omuleții de zăpadă" de Mioara Cremene (regia: George Șaidel) și „Cotidiene" — scenariul și regia Olimp Vărășteanu.

GEORGE ȘAIDEL

BUN VENIT!

Vreți să aflați cine sînt „isteții" Georgică și Costică? De fapt, colegii îi cunosc. Iată însă, că au făcut și altfel cunoștință cu ei. Nu în școală, la ore, ori în recreație, ci... Dar mai bine să povestim pe scurt cîteva întîmplări. Georgică nu și-a făcut tema la romînă. La întrebarea profesorului inventează un motiv „isteț": și-a uitat caietul acasă. Costică are alte, așa-zise, principii. Pentru el, îndeletnicirea de a bate un cui, de a face un traforaj, de a folosi menghina, este o îndeletnicire... inferioară. Pionierii nu sînt de acord, cum este și firesc, cu asemenea lucruri, ca și cu altele de aceeași speță. Și așa-numiții „isteți" ajung la convingerea că nu au mers pe drumul cel bun.

Mulți dintre colegii lui Georgică și Costică, prin notele primite, prin preocupările lor frumoase și interesante, sînt exemple demne de urmat.

Aceste aspecte, ca și altele, au fost înregistrate de pionierii de la Școala de 8 ani nr. 89 din București cu ajutorul cupletelor, al monologului, al scenetei, al melodiilor. Deci ați aflat. Este vorba de spectacolul brigăzii artistice de agitație a școlii.

Începutul este promițător. Căci, fiind vorba de prima brigadă artistică de agitație din școala respectivă, poate fi considerat un început. Merită să amintim interpretarea reușită a pionierilor Mitran Adriana din clasa a VI-a C, Stan Jana din clasa a VII-a A, Budulache Ion din clasa a V-a C, Vene Mihai din clasa a VII-a A și Nicolae Constantin din clasa a VII-a A.

A venit brigada! Așteptată cu nerăbdare în școlile unde a lipsit ea se dovedește o prietenă adevărată: nu iartă greșelile, este bucuroasă să laude faptele frumoase, minuind cu iscusință versul, melodia, dansul.

M. MICU

„Din lumea celor care nu cuvîntă"

Animale și păsări din cele cinci continente și-au dat întîlnire. Au sosit aici veverițe și iepurași, egrete și stîrci, urși și lupi, lebede și pelicani, tigri și pantere, căprioare și zebre și mulți alți locuitori de faimă ai codrilor, apelor, cîmpiilor și văzduhului.

Egreta și stîrcul auriu s-au oprit înălțîndu-și cu solemnitate capetele. Gîturile lor grațioase, pliscurile lungi, sînt ca niște sculpturi pline de grație. Mai puțin protocolară, veverița și-a amintit că-i este foame și s-a apucat să ronțăie nuci. Maimuța însă, vrea să fie neapărat pozată, drept care, și-a controlat expresia... ca la fotograf. Martinel — ursul — preocupat să-și îndrepte silueta voluminoasă s-a cățărat pînă-n vîrful copacului. Panterei nu-i arde de joacă. S-a sprijinit pe labele de dinainte și te privește cu niște ochi fioroși, ca și cînd ți-ar zice: „Nu știu de glumă!". Iar leul Puma, stînd posomorit și rumegînd în „minte" cine știe ce gînduri întunecate, parcă i-ar ține isonul. Dar ce este cu murmurul acesta de uimire? Ahaa, trece păunul! Parcă ar fi la o paradă a modei. Își expune cu mîndrie superbul evantai al cozii.

Întîlnirea a devenit foarte interesantă. De ce? Se-nțelege. Pentru că în întîmpinarea oaspeților, au sosit copiii. Foarte răbdători, dar și curioși, ei stau de vorbă cu fiecare viețuitoare în parte. Îi dau dreptate măgarului, care încă o dată le amintește istoria din „Voinicul" întrebîndu-i la sfîrșit: „De ce-oi fi eu un animal atît de oropsit și ponegrit?" Iar iepurașul se dă de gol ca în „Fricosul", căci s-a făcut ghem de spaimă, deși acum nu avea nici un motiv.

Ei, și multe alte cunoștințe și întîmplări pe care copiii le-au aflat din minunatele povestiri ale lui Emil Gîrleanu, din fabule și istorisiri populare, ori de la grădinile zoologice și de la circ, au ajuns aici la ordinea zilei.

Dacă vreți să vă convingeți că cele mărturisite mai sus sînt adevărate, vizitați Expoziția „Fotografii animaliere" a lui Ion Miclea, expoziție care este deschisă sub auspiciile gazetei voastre „Scînteia pionierului" în holul Bibliotecii Centrale Universitare.

M. DIACONU

Cine știe răspunde!

Dragi cititori, dăm răspunsul cu privire la concursul „Cine știe, răspunde!" apărut în „Scînteia pionierului" din 20 noiembrie 1963. Întrebările concursului se refereau la reproducerea după pictura „Moș Nicolae cobzarul" de Ștefan Luchian, de asemenea, se refereau la viața și la operele pictorului Ștefan Luchian.

În cadrul concursului, la redacție au sosit 430 de scrisori.

Mai mult de jumătate din aceste scrisori au conținut răspunsuri corecte, frumos compuse. De aceea, în mod firesc, concursul respectiv nu se încheie cu un singur cîștigător. Iată numele pionierilor care au trimis cele mai frumoase și cele mai cuprinzătoare răspunsuri: Ciurcă Iuliana — comuna Măneciu Ungureni, regiunea Ploiești, Boșoteanu Viorel — Craiova, regiunea Oltenia — Duda I. Silvia — Bîrlad, regiunea Iași — Radu T. Aurelia — comuna Deagurile, regiunea Argeș și Constantin M. Rada — Giurgiu, regiunea București.

Printre scrisorile sosite, au atras atenția cele trimise de pionierii din comuna Ștefănești, raionul Botoșani, regiunea Suceava, scrisori pe care le-au considerat ca un omagiu adus pictorului ce a văzut lumina zilei, în comuna lor natală. Publicăm mai jos, un fragment din aceste scrisori:

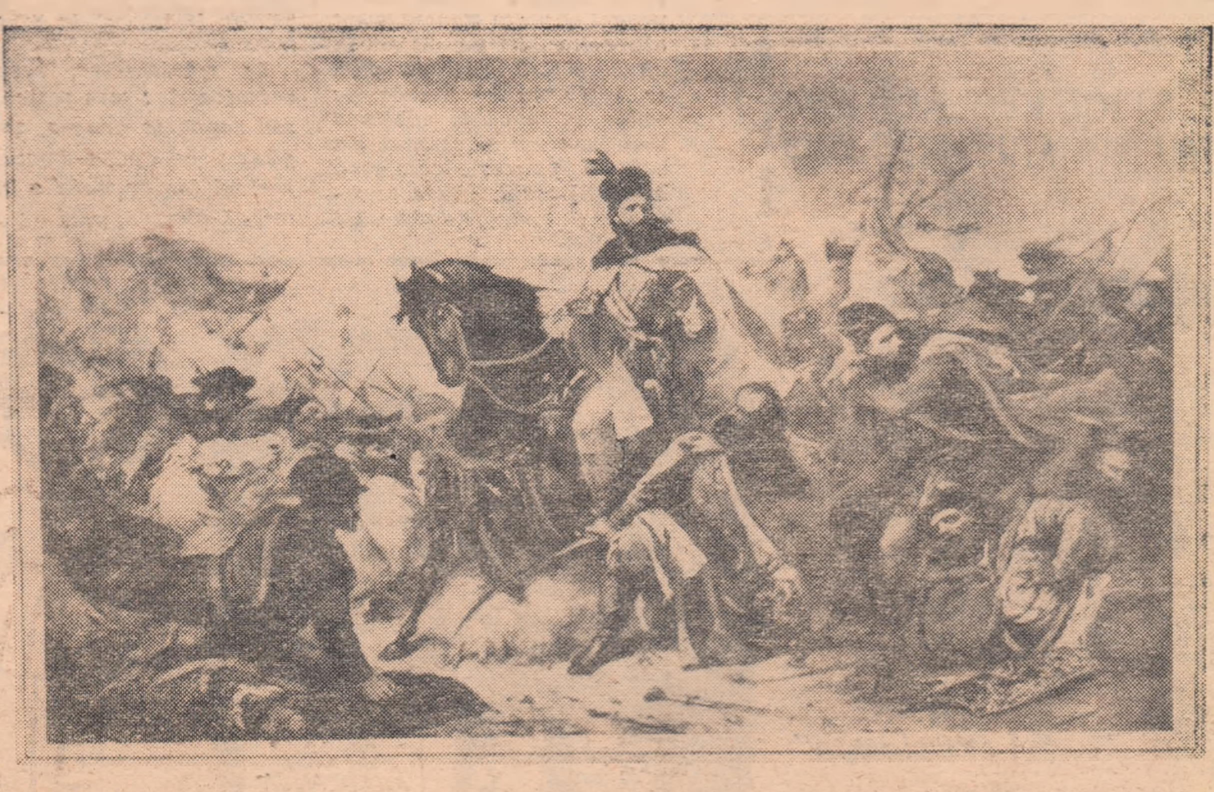
„Oamenii zilelor noastre prețuiesc așa cum se cuvine opera lui Ștefan Luchian, iar tablourile lui ocupă locuri de cinste în muzeele patriei. Astăzi, tîrgul Ștefăneștilor din Lunca Prutului, unde s-a născut marele pictor, și-a schimbat înfățișarea: lumină electrică, străzi pavate, magazine, cinematografe, spital, școală medie, iată cîteva din realizările care-i dau o înfățișare de oraș. Colectiviștii au făcut din gospodăria lor, una din gospodăriile agricole colective fruntașe pe raion. Nu mai întîlnești chipuri întunecate frămîntate de gînduri triste, ca cel al cobzarului Nicolae. Ștefăneștii duc o viață liberă și îmbelșugată ca toți oamenii muncii din patria noastră.

Viață nouă, oameni noi".

- Știți cum se intitulează tabloul reprodus alături?
- Cunoașteți numele pictorului care a creat acest tablou?
- Ce știți despre viața pictorului respectiv?
- ...dar despre operele sale? Dați cîteva exemple de picturi care îi aparțin.

Dragi cititori, așteptăm răspunsurile voastre la aceste întrebări. Trimiteți-le pînă cel tîrziu pe data de 10 martie a.c. pe adresa: „Scînteia pionierului" — București, Piața Scînteii nr. 1. Nu uitați să scrieți pe plic: Pentru concursul „Cine știe, răspunde!"

Autorul celui mai frumos și mai complet răspuns va primi din partea redacției o reproducere după unul din tablourile pictorului despre care v-am întrebat.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361